

Господа Бóга: а сéга , говорíла тiа ,
 дохóди до мéне замодáвецъ, и и́ска да
 зéми дѣцáта ми въ рóбство. А Прó-
 рóкъ єлїссéй като а попыталъ: и́мали
 щó гóди нéшо въ дóматъ нéйнъ; тáа
 бéднаѧ женà ѿговóрила чи тiа нéма
 оу сéбе си нíшо Освéнь єдýнъ садъ
 сасъ древáно ма́сло. Тогíва повелéлъ
 нéй Прорóкатъ да пои́ска ѿ сýчкити си
 сосéды (комшии) хáпадаръ прáздны
 садове: а послéкъ това, като влéзи тiа
 въ дóматъ си и сѧ затвори сасъ сýно-
 вéти си , да разлéй ма́сло въ сýчкити
 ѿныѧ садови , и така ѿ тéхъ да и́сплати
 свóатъ си дóлгъ. Товáго напráвила вдо-
 вýцата, и садатъ непреставалъ да течé до
 ѿнова врéма, додéнѣсá напáлнили сасъ
 ма́сло сýчкитé садове. Тогásъ тiа повелé-
 ла да принесатъ побéчи садове : ала защó-
 то побéчи сѧ не сл8чíли, то и ма́сло сѧ
 запрáло. Нáпоконъ като продáла това
 ма́сло зéла тóлкова парí щотó можи-
 ла да си и́сплати сýчкитъ дóлгъ, и ѿстá-
 нало нéй ю́ши тóлкова , щотó можила
 да прехрани дѣцáта си.

т. б.

т. г.

т. д.

т. е.

т. 5.

т. 3.